

מ"ת 9360/05 - מדינת ישראל נגד ג'י האד אלהרוש, חסין אלהרוש, מרים אלהרוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 15-05-9360 מדינת ישראל(עוצר) נ' אלהרוש(עוצר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים
מדינת ישראל (עוצר)
נגד
1. ג'י האד אלהרוש (עוצר)
2. חסין אלהרוש (עוצר)
3. מרים אלהרוש (עוצר)

החלטה בעניין המשיב 2

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בגין העבירות המียวחות לו בכתב אישום שהוגש נגדו, שיבוש מהלכי משפט בצוותא, קשרת קשור לביצוע פשע, השמדת ראייה, התרה לאחר בלתי מורשה לנוהג, נהיגה בזמן פסילה ואיומים.
2. על פי החלק הכללי של כתב האישום, במועד הרלוונטי היה המשיב 2 פסול מלנהוג, על פי החלטת משרד הרישי וחרף כך, נהג בכל רכב שבבעלותו ובכללם ברכב מצובייש מגנום מ.ר. 3510318 (להלן: "הרכב").
- א. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 19.04.15 בשעה 17:40 בסמוך לכך, נהג המשיב 1 שהוא אחיו של המשיב 2 ברכב, בעוד המשיבה 3, אשת המשיב 1, ישובה לצדו ובנים בן השנה וחצי ישוב במושב האחורי. השלושה שמו פעמיים לבית החולמים "מאיר" (להלן: "בית החולים") על מנת לבקר את אמו של המשיב 1, שאושפזה במקום.

בעת שהמשיב 1 נסע ברכב, בכביש 554 מצפון לדרומ, פגע בזאב ילין ז"ל, אשר רכב אותה העת על אופניו וכעבור זמן קצר, נקבע מותו (להלן: "התאונת").

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

כתוצאה מהתאונה, נופча שמשת הרכב, מראת צד ימין התנתקה ונגרמו מעיקות מצד הרכב (להלן: "הנזקים").

חרף מעורבותו של המשיב 1 בתאונה בה נחבל אדם חבלת חמורה ונגרם מוות, לא עצר כדי לעמוד על תוצאותיה ולא העזיך עזרה, אלא המשיך בנסעה.

במהלך בשעה 17:44, או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים 1 ו-3 לבית החולים ברכב והותירו בחניון בית החולים מבלתי להודיע לרשותם על מעורבותם בתאונה. המפתחות וכרטיס החניה, הושארו ברכב.

מיד לאחר התאונה, שוחחה המשיבה עם המשיב 2 ומספרה לו על אודוט התאונה. הלה הגיע לבית החולים, כעבור זמן קצר, בשעה 18:09, או בסמוך לכך.

בשעה 18:18, או בסמוך לכך, עזב המשיב 2 את בית החולים ושב אליו בשעה 20:33 או בסמוך לכך.

במהלך, קשו המשיבים 1 ו-2 קשר למנוע או להכשיל הליך שיפוטי על ידי העלמתו או השמדתו של הרכב, בידיעה שהוא דרוש קריאה בהליך שיפוטי.

בהתאם למטרת הקשר, בשעה 20:57 או בסמוך לכך, שילם המשיב 2 עבור חניית הרכב בחניון נהג אותו אל עבר שער אפרים במחסום טيبة, הסמוך לטול כרם וזאת על מנת למנוע ולהכשיל את החקירה, להביא להעלמת הרכב ולמנוע השימוש בו קריאה.

עקבותיו של הרכב נעלמו באזור זה וחיף מאמציו משטרת ישראל, לא אחרת.

על פי עובדות האישום השני, ביום 15.04.28, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, במהלך חקירתו של המשיב 2 בתחנת המשטרה, פנה לקצין המשטרה, פקד שי אשכנזי, הפנה לעברו אכבע ואימץ עליו בצעקות "**בגלל שאתה שמת אותי בראש שלך, אני לא מעוניائنosti הסיפור הזה, ואני שמתתי אותך בראש שלך, תיזהר ממני.**"

3. ב"כ המשיבים, הסכימים לקיום של ראיות לכואורה ככל הנוגע למשיבים 1 ו-3.

באשר למשיב 2 כפר בא כוחו בקיומן של ראיות לכואורה להוכחת כלל המិוחס לו בכתב האישום. ואולם בפועל מiquid את טיעוני בהקשר לaioshom הראשון בלבד.

לדבריו, אין חולק כי המשיב 1 נהג את הרכב לבית החולים וכי בשלב מאוחר יותר אכן עזב הרכב את שטח בית החולים. ואולם לא קיימות ראיותلقואורה להוכיח כי באותה העת היה זה המשיב 2 שנגה בו והמדובר בראיות נסיבותיות, אשר קיימים כרשות ממשי בעוצמתן.

4. ב"כ המבוקשת מנגד, צינה כי אמ衲 התשתית הראיתית הלאורית הקיימת בעניינו של המשיב 2, מتبוססת על ראיות נסיבותיות ואולם אלה מתלכדות לכדי מארג נסיבתי שיש בו כדי להצביע על אשמתו של המשיב 2, בכלל המוחס לו.

דין והכרעה

5. עיון בתיק החקירה הعلاה כי התשתית הראיתית הלאורית בעניינו של המשיב 2, מتبוססת על מארג ראיות נסיבותיות, אשר כפי שיפורט עתה, יש בהצטברותן כדי להוכיח את הפוטנציאלי הראייתי הנדרש, בשלב זה של ההליך, להוכיח אשמתו במוחוס לו בכתב האישום (ר' בש"פ 8311/13 **אברמוב נגד מדינת ישראל** (19/12/13)).

6. התאונה אירעה בשעה 17:40 לערך. המשיב 1 לא עצר במקום, אלא המשיך בנהיגה, ברכב, שעקבות התאונה ניכרו עלייו, יישורות לבית החולים.

הרכב תועד בצילמות האבטחה של שער בית החולים, בסמוך לאחר מכן, בשעה 17:44 כשהוא נכנס לחניה.

בשעה 20:57:47, נצפה הרכב בצילמות האבטחה, כשהוא עוזב את בית החולים.

העובדת כי ננקטו פעולות על מנת להסתיר את הרכב, עלתה לכואורה מהודעתו של המשיב 1, בציינו כי הרכב הוסתר באזורי התעשייה של העיר טيبة.

7. מהודעתיהם של המשיבים 1 ו-3 עליה לכואורה כי עדכנו באופן מיידי את המשיב 2, על אודות קרות התאונה ונסיבותיה. מדובר המשיבה 3 עליה לכואורה בנוסף, כי הייתה שרואה במצבה והמשיב 2 הרגיע אותה וצין בפניה כי הגיע למקום, באופן מיידי.

לבד מכך שהמשיב 2 הוא אחיו של המשיב 1, הוא גם בעל הרכב בו נהג זה האחרון, בעת התרחשויות התאונה, כשהוא בפסילה ונמלט מן המקום.

ניתן להסיק נסיבתית, כי כבר בשלב זה, נהור היה למשיב 2, כפי שנראה לכל בר דעת, כי נסיבות התאונה יובילו לחקירה משטרתית. כמו גם העובדה כי יהא בנסיבות שנצפו על הרכב, לרבות החסר במראית הצד, שלא מונע שנותרה במקום התאונה, כדי להשליך על מהלך החקירה המשטרתית המסתברת ותוצאתה.

.8. מניחות מחקרי התקשרות של הטלפון הנייד של המשיב 2 עליה לכואורה כי אכן הגיע לבית החולים ושהה במקום בין השעות 18:09 ועד 18:34. עוד עליה לכואורה כי המשיב 2 עזב את בית החולים ושב אליו, בסמוך לשעה בה נצפה הרכב עוזב את המקום. שכן הטלפון הנייד שלו אוקן בבית החולים, פעם נוספת, בשעה 20:33.

.9. על הימצאותו של המשיב 2 בבית החולים, באותה העת, כמו גם על כך שנתקט באופן אישי, בפעולה מהותית מתחייבת, לשם הוצאה הרכב משלוח בית החולים, למದנו לכואורה ממציאות האבטחה של עמדת התשלום בבית החולים, שם נצפה בשעה 20:38, מאן דהוא, בעל מאפיינים זהים לאלה של המשיב 2, לרבות צלקת ייחודית על ראשו.

מדוע התשלום בעבור החניה של הרכב, המצוី בתיק החקירה, אף עליה לכואורה, כי אכן, שולם כרטיס החניה של הרכב, באותה העת, בעמדת התשלום הימנית, בה נראה המשיב 2.

.10. המשיב 2 תועד פעמיים נוספים במהלך האבטחה של בית החולים וזוהה על ידי בן דודו נידאל אלהרוש (להלן: "בן הדוד") כמו שהגיע עמו ייחדיו, לעמדת הבידוק שבכינסה לבית החולים, בשעה 20:45.

בן הדוד אף זיהה את עצמו ואת המשיב 2, כמו שמתועדים, פעם נוספת כשהם יוצאים מבית החולים בשעה 20:52:24, זמן קצר לאחר עזיבת הרכב את בית החולים.

יצוין כי פרטיו הלבושים של המשיב 2 בתצלומים אלה, זהים לאלה של המתועד במהלך האבטחה של עמדת התשלום. היה גם בקשר, מעבר למאפייניו של המשיב 2, כדי ללמד לכואורה, כי הוא אכן המתועד בהן.

.11. מהודעת בן הדוד, למדונו לכואורה כי הסיע אמנים את המשיב 2 לבית החולים בשעת ערב, ואולם הלה לא נזקק לשירותיו, בדרך חזרה. משכך ובעת שהשניים נראו עוזבים את בית החולים ייחדיו, בסמיכות זמינים למועד בו נצפה הרכב עוזב את שער בית החולים, ניתן להסיק נסיבתית, גם מכך, כי המשיב 2 עזב את בית החולים, כשהוא נהוג ברכב.

טלפון הנייד של המשיב 2 אוקן בשעה 21:02, דקוט ספורות לאחר עזיבת הרכב את שער בית החולים, כשהוא בנסיעה מוחוץ לבית החולים, באמצעות שיחת שהתקבלה מבן הדוד.

המדובר בראיה נסיבתית נוספת לכך שהמשיב 2 אכן עזב את בית החולים באמצעות הרכב, שכן לו היה בחברת בן הדוד, לא היו נדרש לתקשר באמצעות הטלפון.

הטלפון הנייד של המשיב 2 אוקן פעמיים נוספת, בשעה 22:35 בעקבות שיחה עם המשיב 1 במחסום טيبة שער אפרים וגם בכך היה כדי ללמד נסיבתית, על מעורבותו ביחד עם המשיב 1, שהוא בעל עניין בדבר, בהעמתת הרכב.

12. הריאות הנسبתיות מובילות למסקנה לכואורית בדבר סיכוי להרשות המשיב 2, אף נוכח היעדר הסבר חלופי הגינוי, מצדיו, למשמעותו.

במסגרת פעולות החוקרים שננקטו, בניסיון לאטר את הרכב המעורב בתאונה, התקשר השוטר פטריק סולtan למשיב 2, ביום 22.4.15 וביקש לברר את מקום הימצאו של הרכב שבבעלותו. המשיב 2, אשר היה מודע לכלל נסיבות התאונה, לרבות העובדה הרכב מעורב בה, לא שיתף פעולה אלא פעל לכואורה, באותו העת, לשיבוש החוקרים, בעת שטען בכצלב בפני השוטר, כי הרכב מצויanza חדש, בתיקון במוסך בטול כרם, בשל תקלה במנוע.

המשיב 2 שב על גרטתו זו גם בהודעתו במשטרת, מיום 22.4.15. באותה העת טען כי שמו של בעל המוסך הוא רוני וכי הגיע למקום בלווית אחיו עימאד. לモתר לצין כי אחיו של המשיב 2 עימאד, שלל כי נסע בחברת המשיב 2 לטול כרם, כמו גם כל היכרות עם מאן דהו בא שם רוני.

בסיומו של יום, נמצאו למדים לכואורה, כי הדבר בקשר לדימוי, משאן חולק כי הרכב היה בחזקתו של המשיב 1 בעת התאונה.

13. המשיב 2 אף שלל מכל וכל את עצם הגיעו לבית החולים בעת הרלוונטיות, חרף העדויות לכואורה הקיימות בעניין זה כמו גם התיעוד בצילומות האבטחה של בית החולים. גם בכך היה להוות תמייה לריאות הנسبתיות הלאכוריות, באשר הגיעו לבית החולים, בנסיבות מפליליות ולמעורבותו בהעמתת הרכב ושיבוש הליני החוקרי.

14. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי די בשלב זה בתשתית הראיה הנסיבתית הלאכورية, כדי להוכיח לכואורה את המיחס למשיב 2 בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ה, 26 Mai 2015, בהעדר הצדדים.